

Назар Городиський

У сучасному українському суспільстві складається певний стереотип про масову європейську політику, яка пропагує вбивство (аборти, суїцид, евтаназію), содомський гріх (так званий акронім ЛГБТ), сурогатне материнство, штучне запліднення, розпусту під прикриттям гендерної рівності та прав людини. Багато європейських політиків підтримує це, агітуючи та вводячи в дійсність через різноманітні закони. У багатьох людей може скластись думка, що так було завжди. Однак це не так! Пропоную вашій увазі розповідь про німецького безкомпромісного політика Конрада Аденауера, який був християнином не тільки в Церкві та у власному житті, а представляв християнські цінності на політичній арені, чого так бракує нашим сучасникам.

Молоді роки

Народився визначний християнський політик 5 січня 1876 року в Кельні у родині секретаря міського суду. Він був третім сином у родині. Пізніше народилися ще дві його молодші сестри. Батьки Конрада були віруючими людьми та практикуючими католиками. Змалку вони привчали своїх дітей до церкви, молитви та навчали віри і моральних цінностей. За сприянням батька всі троє братів отримали вищу освіту, що на той час було дуже дорого і для багатьох батьків просто неможливо. Аденауер спочатку навчався у гімназії Святих Апостолів у Кельні, після закінчення вступив на юридичні факультети університетів Фрайбурга, Мюнхена й Бонна. Старанність та віддане навчання хлопця дали свої результати. Йозеф складає державні іспити на «відмінно» і починає працювати у прокуратурі рідного містечка судовим асесором, а потім перебирається у контору одного із найзнаменитіших адвокатів – Каузена. Він мріяв і ставив собі за мету стати нотаріусом.

20 січня 1904 - одружується з Еммою Веєр, яка походила із знатної кельнської родини. У

сім'ї народилися два сини й дочка. Нажаль, сімейне щастя тривало недовго. Важка хвороба прикувала до ліжка кохану дружину. Старання лікарів виявилися недостатніми, щоб оздоровити Емму, і в 1916 році вона помирає у віці 36 років. Вдівець Аденауер писав про свій стан: «Я страшенно сумую за своєю Еммою, мені її бракує. У молоді роки я жагуче мріяв про велику кар'єру. Зараз я поважна людина, але, Боже, який я самотній...». Самотність протривала недовго. Аденауер у 1919 одружився з дочкою знайомого лікаря Августиною Цинссер, яка на 20 років була молодшою від нього. Народжуються ще два сини та дві дочки. Вони росли й виховувалися разом з дітьми від першого шлюбу. Глава родини надзвичайно багато часу приділяв дітям. У родині німця завжди панували взаємоповага, доброзичливість та любов.

Політична діяльність

У 1906 німець стає десятим помічником бургомістра Кельна і відповідальним за муніципальні податки та збори. Потім його призначають першим помічником бургомістра Кельна. Муніципальні радники не помилилися у своєму виборі: Кельн перетворився у великий центр рейнської промисловості, що динамічно розвивалася. Перші роки перебування Аденауера на посаді кельнського бургомістра збіглися з поразкою Німеччини у Першій світовій війні та укладенням принизливого Версальського миру. Політик не раз висловлював здивування: заради чого благополучна та розвинута Німеччина вплаталася в настільки масштабну та небезпечну сутичку. Аденауер працював по вісімнадцять годин на добу, організовував життя в нових умовах. Сам же за ціль ставив перетворити Кельн у великий і красивий центр Рейнської області. Згодом він став відомою фігурою у всій країні. Його обрали президентом Державної Ради — дорадчого органу з представників провінції в Берліні. У 1926 році Аденауеру запропонували посаду канцлера. Він відмовився, тому що не поділяв поглядів націонал-соціалізму. З приходом до влади Адольфа Гітлера 13 листопада 1933 року Аденауер був зміщений з посади бургомістра Кельна. Побоюючись арешту, він переїжджає з родиною в Рендорф, який розташований на березі Рейну неподалік Кельна. Аденауер не приєднався до жодної антинацистської групи та відмовився брати участь у змові проти Гітлера.

Соломонова мудрість

Справжня політична кар'єра Аденауера почалася після військової поразки Третього рейху у Другій світовій війні. У березні 1945 американський комендант Кельна запропонував Аденауеру виконувати обов'язки бургомістра. Він погодився. Правління першого канцлера називають «ерою Аденауера». У першу чергу – це так зване «німецьке економічне диво». За лічені роки країна піднялася з руїн і стала заможною. Не

менш успішною була й зовнішня політика: Аденауер сприяв замиренню ФРН із Францією, встановив контакти з Ізраїлем, повернув німецьких військовополонених з СРСР і заснував Європейську економічну спільноту, що тепер називається Європейський Союз. Аденауер проголосив курс на західну інтеграцію ФРН, в тому числі у військові структури. Не всі поділяли його погляди. Створення армії та вступ Німеччини до НАТО викликали бурхливі протести. Канцлер навіть хотів отримати атомну бомбу, щоб захиститися на випадок війни з СРСР. Аденауер був палким антикомуністом. Соціал-демократи для нього теж були певною мірою комуністами, відносини з ними були напруженими. Не в останню чергу конфлікти виникали через те, що Аденауер не хотів, а навпаки, - боровся з переслідуванням колишніх нацистів. Ера Аденауера була часом консервативних цінностей.

Християнська позиція

Викликів та спокус у Йозефа Аденауера було немало. У час його правління пропагувався комуністичний тоталітаризм. Він чудово усвідомлював, що це є великою небезпекою і для німців, і для всієї Європи. Тому пояснюючи нації свою позицію, він звертав особливу увагу на те, що йдеться про вибір: залишиться Європа християнською. чи стане язичницькою. Відданий християнським цінностям, канцлер з тривогою спостерігав, як комуністична диктатура поступово відлучає його східних співвітчизників від європейської цивілізації. Німець не мав сумніву, що піти у справі возз'єднання Німеччини на співпрацю з Москвою – означає піддати німецьку європейськість ризику. «Ми, християни, повинні допомогти спорудити перешкоду на шляху радянського націоналізму», – закликав Аденауер німців.

Приклад для наслідування сучасним політикам

Коли говорять про Аденауера, то часто згадують його любов до квітів. Після добровільної відставки у 1963 р. старенький політик (йому було вже далеко за 80) оселився у своєму будинку в Рьондорфі, де доглядав за садком і трояндами. Відома його цитата: «Троянди – це так прекрасно, що найбожевільніший садівник не може їх зіпсувати». Конрад Аденауер помер 19 квітня 1967 року, але в політичній історії він залишив свій чіткий відбиток і живе як добрий приклад до сьогодні. Він відрізнявся помірністю в усьому, прихильністю до родини й суворим самоконтролем. Щодня з 9 години ранку та до вечора працював у своєму кабінеті в палаці Шаумбург. Під час передвиборних кампаній він їздив країною, і люди охоче слухали його. Цей політик умів маневрувати, наполягати і переконувати, вислуховувати інших, а прийнявши рішення, жорстко вимагати його виконання, і в той же час не давати приводу для звинувачень у

диктаторстві, порушенні конституції та демократичних норм. А найосновніша його позитивна риса - це те, що, ставши політиком, він не зрадив своїм християнським цінностям. Завжди читав Святе Письмо та в політичних діях опирався на нього. Політика не впливала на нього негативно. Він зумів показати, що вона не є апріорі брудною, брехливою, корумпованою справою, бо залежить це виключно від самої особи політика.

Назар ГОРОДИСЬКИЙ, Конрад Герман Йозеф Аденауер: «Я німець, європеєць і Християнин» // СЛОВО №4 (84), грудень-лютий 2020-2021